

AAN:

De leden van de Tweede Kamer

INHOUD Nr. 5

◆ **Waarom laat het wetsvoorstel Luchtenveld één op de drie kinderen in de kou staan?**

◆ **Worden straks alle kinderen 'buiten Luchtenveld en Donner' geboren?**

WEBSITEsos-papa.com/parlement**REACTIES**bestuur@sos-papa.com**INFORMATIE**info@sos-papa.com

SOS Papa steunt het recht van ieder kind op een onbelemmerde relatie met beide biologische ouders, ongeacht de burgerlijke staat, sexe of aard van de onderlinge relatie van de biologische ouders. Kind en ouders hebben daarbij recht op een gelijke juridische en sociale positie van beide ouders jegens het kind.

De 'Update voor Parlementariërs' vormt het nieuwsorgaan van SOS-Papa voor politici, bewindslieden, medewerkers van departementen, rechters en advocaten.

Waarom laat het wetsvoorstel Luchtenveld één op de drie kinderen in de kou staan?

Met grote belangstelling hebben wij kennis genomen van het initiatief-wetsvoorstel Luchtenveld, de vragen die de fracties daarover op 5 februari 2005 aan hem hebben gesteld en de beantwoording daarvan door dhr. Luchtenveld op 8 april 2005.

Op de eerste plaats willen wij onze waardering uitspreken voor dhr. Luchtenveld. Zijn wetsvoorstel beoogt de gelijkwaardigheid van ouders in wet en praktijk te introduceren en het recht op gezinsleven (family life) te versterken.

Ondanks deze waardering hebben wij echter grote bedenkingen tegen het feit dat onderscheid gemaakt blijft worden tussen kinderen van getrouwde en ongetrouwde ouders.

Het is alsof de wetgever expliciet wil zeggen: een kind van getrouwde ouders die gaan scheiden verdient een goed ouderschapsplan en twee ouders die hun ouderlijk gezag behouden, maar om kinderen van ouders die nooit met elkaar zijn getrouwd bekommeren wij ons niet.

Het is echter niet de keuze van het pas geboren kind of zijn ouders wel of niet in de echt zijn verbonden. En het is zeer zeker niet de keuze van de vader dat aan hemzelf het ouderlijk gezag wordt onthouden. Een kind geboren uit ongehuwde ouders heeft *net zoveel recht* op twee ouders met ouderlijk gezag als een kind van ouders die wel zijn gehuwd maar na de geboorte van hun kind het huwelijk beëindigen. Zo ook hebben alle

kinderen recht op een onbelemmerd gezinsleven (family life) met hun beide ouders.

In deze humane opvatting vinden wij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens aan onze zijde. Mede om die reden heerst in Frankrijk al sedert maart 2002 'de wet van de ware gelijkheid van de vader en de moeder' waarbij – ongeacht de statuur van de relatie – iedere biologische vader automatisch bij wet het ouderlijk gezag heeft, net als de moeder.

In scherp contrast daarmee staat de wetgeving in ons land. De vader kan hier zijn kind pas erkennen indien de moeder daartoe toestemming verleent, dan wel de rechter vervangende toestemming. Aan de ongehuwde moeder is het daarnaast straffeloos toegestaan het kind in het geboorte-register in te doen schrijven onder de noemer "vader onbekend". En de ongehuwde vader verkrijgt nimmer het ouderlijk gezag, tenzij de moeder daarin bewilligt.

Dat is des te ernstiger omdat de Nederlandse wetgever het kunnen genieten van family life door kind en vader koppelt aan erkenning en gezag. Daarmee handelt de wetgever in strijd met het Europees Verdrag, aangezien de wetgever die erkenning en het ouderlijk gezag (en dus de zorgplicht) a priori bij wet aan de ongehuwde vader onthoudt en afhankelijk stelt van de toestemming door de moeder.

Feitelijk komt het er op neer dat de wetgever aan kinderen van ongehuwde ouders minder mensenrechten en waar-

Worden straks alle kinderen 'buiten Luchtenveld en Donner' geboren?

(Vervolg van pagina 1)

borgen toekent dan aan kinderen van gehuwde ouders.

Deze anomalie in onze wetgeving is niet in het belang van het welzijn van de grote aantallen kinderen die het betreft, schept een grove ongelijke rechtsbedeling tussen ongehuwde moeders en ongehuwde vaders en maakt een ongeoorloofde inbreuk op de rechten van een buiten het huwelijk verwekt kind op een onbelemmerd family life met zijn beide ouders.

Wij willen er daarom op aandringen dat uw Kamer bij de behandeling van het wetsvoorstel Luchtenveld komt tot een zodanige aanvulling via amendering, dat het onderscheid tussen kinderen van gehuwde en ongehuwde ouders in het wetsvoorstel volledig wordt geëlimineerd.

Waar voor Jezus, het Europees Hof en het VN verdrag voor de rechten van het kind alle kinderen gelijk zijn, hebben ook kinderen van ongehuwde ouders recht op twee verantwoordelijke ouders met ouderlijk gezag, en op de wettelijke waarborg van family life met hen beiden. Wat wij derhalve in concreto bepleiten, is [A] toekenning bij wet van erkenning en ouderlijk gezag aan beide ouders van een buiten het huwelijk verwekt kind op dezelfde wijze als dat in Frankrijk is geregeld (de vader moet zich uiterlijk binnen een jaar na de geboorte melden) en [B] het schrappen van de mogelijkheid van een geboorte-aangifte "vader onbekend" voorzover de verwekker aan de moeder bekend is c.q. zou kunnen zijn (hetgeen dient te worden getoetst).

Het gaat in Nederland om 61.000 buiten het huwelijk geboren kinderen per jaar, tegen 138.000 kinderen die binnen het huwelijk worden geboren.

Al deze kinderen hebben recht op en baat bij twee verzorgende ouders die in onderlinge gelijkwaardigheid een deugdelijk ouderschapsplan maken, zoals het wetsvoorstel Luchtenveld en ook dat van Donner beoogt voor ex-gehuwden. Uw parlement dreigt nu één op de drie geboren kinderen van die waarborgen uit te sluiten. Jegens die kinderen is daarvoor geen enkele rechtvaardigingsgrond.

Volgens Ruud Luchtenveld zijn er binnenkort vrijwel geen ouders meer zonder ouderlijk gezag. In de toelichting op zijn wetsvoorstel staat: *"Indiener wijst er tenslotte op dat de regeling in artikel 1:377e betrekking heeft en houdt op slechts die gevallen waarin slechts één van beide ouders met het gezag is belast. Zoals eerder is aangegeven, betreft het hier nog slechts ongeveer 5% van alle echtscheidingsituaties. Dit aandeel zal nog verder teruglopen.*

Het omgekeerde is echter waar: In 1990 werd één op de tien kinderen buiten het huwelijk geboren, in 2005 is dat één op de drie. Dat betekent dat bij één op de drie kinderen de wetgever de vader a priori uitsluit van ouderlijk gezag, tenzij de moeder met dat gezag instemt. Als ergens een bron van jarenlange en zeer ernstige conflicten ligt, dan is het daar wel, zo weten wij uit onze omvangrijke hulppraktijk bij SOS Papa. Conflicten die door de wetgever zijn veroorzaakt.

Door nu extra zorgvuldigheidseisen te stellen aan ontbinding van het huwelijk wordt vrouwen feitelijk aangemoedigd om nog meer dan thans het geval is kinderen te verwekken zonder heel dat huwelijk aan te gaan.

Dat gebeurt omdat de wetgever de normen en waarden voor gehuwden aanscherpt maar de ongehuwde moeder een onaantastbaar wettelijk bolwerk blijft verschaffen waarin de vader juridisch domweg niet existeert, laat staan praktisch van waarde en betekenis is voor het welzijn van zijn kind. Om over het recht op family life tussen kind en vader maar te zwijgen.

Vroeger trouwde men zo snel mogelijk zodra de vrouw (per ongeluk) zwanger was. Tegenwoordig trouwen vrouwen dan vaak juist niet. Veruit de belangrijkste oorzaak is de wetgever, die in een niet-huwelijkse situatie de verwekker volledig buiten spel zet. Bij de rechter kan hij trachten alsnog volwaardig ouder van zijn kind te worden, maar die rechter ontnemt hem aanstonds iedere illusie. Dezelfde behandeling valt hem ten deel als hij aan de bel trekt omdat het kind wordt verwaarloosd of anderszins in gevaar verkeert. Politie, AMK, Jeugd-

zorg, maatschappelijk werk, school; overal zal hij vernemen dat hij als niet-gezaghebbend ouder geen recht of titel bezit en dat men zijn waarschuwingen of noodkreten om die reden domweg terzijde schuift. Daar sta je dan, als vader van je bloedeigen kind. Zelfs als het naar de verdommenis gaat, kun je niets voor je kind betekenen.

Zij die graag moeder willen worden denken intussen: Die Luchtenveld en Donner gaan zoveel eisen stellen aan getrouwde ouders, weet je wat ik doe? Ik zorg wel dat ik zwanger raak zonder dat boterbriefje. Werken of solliciteren hoef ik dan de eerste vijf jaren niet meer, ik krijg voorrang bij toewijzing van een goedkoop huurhuis, ik krijg direct een uitkering, ik heb als enig gezaghebbend ouder de volledige zeggenschap over mijn kind: niemand die mij kortom iets kan maken en mijn kostje is gekocht.

Wil de politiek dit tegen gaan? Geef dan alle biologische vaders automatisch het ouderlijk gezag. Het bespaart de samenleving miljarden euro's, het schenkt kinderen bij wet twee ouders met zorgplicht en het biedt preventie tegen zeer ongewenste ontwikkelingen. In ons omringende landen is de toekenning van ouderlijk gezag aan iedere biologische vader dan ook allang bij wet geregeld zonder dat er opstanden uitbraken of kabinetten door ten val kwamen.

Ons pleidooi wordt vaak verstaan als 'in het belang van mannen'. Gezien de verplichtingen die het aan mannen oplegt, is dat een kortzichtige visie.

Luchtenvelds en Donners wetsvoorstel vergroten de verschillen tussen gehuwde en ongehuwde ouders daar waar deze juist zouden moeten worden geëlimineerd. Dat zal de calculerende burger in de hoedanigheid van aanstaande moeder beslist niet ontgaan.

Geef daarom alle ouders ouderlijk gezag en zeur niet in de wet of ze wel of niet getrouwd zijn. Maak alle ouders ten volle verantwoordelijk en in gelijke mate. Pas dan zal er werkelijk iets grondig ten goede veranderen.